

дамы чѣи ѿдѣто нѣма школа такава, какъ-
то ѿше взаимноучительното преданіе, да-
скилитѣ сами ѿ себѣ колко могатъ, трѣ-
датъ по тѣмъ подобъ да предаватъ. Книги
са преводатъ, трѣба самъ промышленіе ѿ
оустроеніе за да са издаватъ на свѣтъ, а
оновѣ ѿска подкрепленіе рѣвностно, за ци-
шеніе велико: за що то ще ѿше да го воз-
растѣ, то ще да го настѣви, то ще да го
оумножи: за што ще излазатъ ѿ него ѿ
дрѣги новѣ защитницы, новѣ Переводчи-
ки, новѣ Толковницы. Яколи речемъ да
са надѣемъ на двоїца троїца, ѿли ѿ четвѣ-
рица, ѿ да сѣкамы чѣи онѣ ще докаратъ
сичкото въ совершенство, ако бѣха бѣли
безсмѣртни, сѣ щѣхъме, да ѿмамы нѣкоѣ на-
дѣжда чѣи ще видимъ ѿ нѣи нѣщо, ѿ на по-
дырнитѣ вѣкове щѣхъме да ги ѿстѣвимъ едно
безсмѣртно наслѣдіе на нашитѣ потомци,
да глѣдатъ ѿ тѣи по мѣло въ родъ ѿ родъ
ѿ во бѣки вѣкѣвъ. Но понѣже са смѣртни,
сѣ тѣхната смѣртъ ѿ то трѣба да оумрѣ, за
що помладитѣ, шоги поманѣхъ, могатъ
даса зафанатъ за дрѣга работа, ѿ не ще стѣ-
натъ